

70. Zakon o ratifikaciji Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Maroko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka (BKMIDO)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o ratifikaciji Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Maroko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka (BKMIDO)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Maroko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka (BKMIDO), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. decembra 2016.

Št. 003-02-10/2016-13
Ljubljana, dne 23. decembra 2016

Borut Pahor l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

**O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO MAROKO
O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ
V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA (BKMIDO)**

1. člen

Ratificira se Konvencija med Republiko Slovenijo in Kraljevino Maroko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, sklenjena v Rabatu 5. aprila 2016.

2. člen

Konvencija se v izvorniku v slovenskem jeziku glasi¹:

¹ Besedilo konvencije v arabskem, francoskem in angleškem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

K O N V E N C I J A
MED REPUBLIKO SLOVENIJO IN KRALJEVINO
MAROKO O IZOGIBANJU DVOJNEGA
OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU
DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA

Republika Slovenija in Kraljevina Maroko sta se v želji, da bi spodbudili in okrepili svoje gospodarske odnose s sklenitvijo konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, sporazumeli

1. člen

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. člen

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek ali na sestavine dohodka, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih izplačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

- a) v Sloveniji:
 - (i) davek od dohodkov pravnih oseb,
 - (ii) dohodnina
 (v nadaljevanju »slovenski davek«) in
- b) v Maroku:
 - (i) davek od dohodka,
 - (ii) davek od dohodka pravnih oseb
 (v nadaljevanju »maroški davek«).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po dnevu podpisa konvencije uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njunih davčnih zakonodaj.

3. člen

OPREDELITEV TEMELJNIH POJMOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:

a) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita Slovenijo ali Maroko, kakor zahteva sobesedilo;

b) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in kadar se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije, in tista morska območja, na katerih lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;

c) izraz »Maroko« pomeni Kraljevino Maroko, kadar pa se uporablja v geografskem pomenu, vključuje:

- (i) ozemlje Kraljevine Maroko, njeno teritorialno morje in
- (ii) morska območja zunaj teritorialnega morja,

vključno z morskim dnom in njegovim podzemljem (epikontinentalni pas) in izključno ekonomsko cono, na katerih Maroko izvaja suverene pravice v skladu s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom, za namen raziskovanja in izkoriščanja naravnih virov takih območij;

d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;

e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

f) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, oziroma podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;

g) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali zrakoplovom, ki ga opravlja podjetje s sedežem dejanske uprave v državi pogodbenici, razen če ladja ali zrakoplov ne opravlja prevozov samo med kraji v drugi državi pogodbenici;

h) izraz »pristojni organ« pomeni:

(i) v Sloveniji: Ministrstvo za finance Republike Slovenije ali njegovega pooblaščenega predstavnika;

(ii) v Maroku: ministra za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;

i) izraz »državljan« pomeni:

(i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;

(ii) pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v državi pogodbenici.

2. Kadar država pogodbenica uporabi konvencijo, ima kateri koli izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer kateri koli pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. člen

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki mora po zakonodaji te države plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, kraja registracije, sedeža uprave ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki mora plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na voljo stalni dom; če ima stalni dom na voljo v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske odnose (središče življenjskih interesov);

b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od držav na voljo stalnega doma, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;

c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;

d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.

3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

4. Izraz »rezident države pogodbenice«, če je ta država Maroko, vključuje partnerstvo ali skupino oseb, ki ima svoj sedež uprave v Maroku.

5. člen

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek katerega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.

2. Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:

a) sedež uprave,

b) podružnico,

c) pisarno,

d) tovarno,

e) delavnico,

f) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj raziskovanja in pridobivanja naravnih virov,

g) prodajno mesto in
h) skladišče, dano na voljo osebi, ki zagotavlja skladiščne prostore za druge.

3. Izraz »stalna poslovna enota« zajema tudi:

a) gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora v zvezi z njimi, vendar samo če tako gradbišče, projekt ali dejavnost obstaja ali poteka več kakor šest (6) mesecev;

b) storitve, vključno s svetovalnimi storitvami, ki jih podjetje opravlja z zaposlenimi delavci ali drugimi osebami, ki uporabi za ta namen, vendar samo če take dejavnosti (za isti ali povezan projekt) potekajo v državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju skupaj znašajo več kakor tri (3) mesece;

c) podjetje, ki v državi pogodbenici zagotavlja storitve, najem prostorov ali opreme in mehanizacije za uporabo pri iskanju, pridobivanju ali izkoriščanju mineralnih olj v tej državi v obdobju ali obdobjih, ki v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu, skupaj znašajo več kot 30 dni.

4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:

a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;

b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;

c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;

d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;

e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;

f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a do e, če je celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek, deluje v državi pogodbenici v imenu podjetja druge države pogodbenice, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v prvi omenjeni državi pogodbenici v zvezi s kakršnimi koli dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, če ta oseba ima in običajno uporablja v tej državi pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah navedenega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se za zavarovalnico države pogodbenice, razen v zvezi s pozavarovanjem, šteje, da ima stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici, če pobira premije na ozemlju te druge države ali zavaruje nevarnosti, ki tam obstajajo, prek osebe, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek.

7. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker posluje v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju in med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

8. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, ali posluje v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

6. člen

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz »nepremičnine« pomeni enako kakor po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje, čolni in zrakoplovi se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

5. Kadar lastništvo delnic ali drugih korporacijskih pravic v podjetju ali drugem pravnem subjektu, ki je rezident države pogodbenice, daje lastniku teh delnic ali korporacijskih pravic pravico do uživanja nepremičnin, ki jih ima to podjetje ali ta drugi pravni subjekt, se dohodek, ki ga lastnik dobi z uporabo, oddajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nje-gove pravice do uživanja nepremičnine, lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nepremičnina.

7. člen

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kolikor se pripiše tej stalni poslovni enoti. Vendar pa se lahko dobiček od prodaje dobrin ali blaga iste ali podobne vrste, kot se prodaja, ali od drugih poslovnih dejavnosti iste ali podobne vrste kot se opravljajo prek stalne poslovne enote, obravnava kot pripisljiv tej stalni poslovni enoti, če se ugotovi, da je bila taka prodaja ali dejavnosti organizirana na način, katerega namen je bil izogniti se obdavčenju v državi, v kateri je stalna poslovna enota.

2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.

3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti stroške, ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so tako nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje. Ni pa dovoljeno odšteti zneskov, ki jih je stalna poslovna enota morebiti izplačala (razen kot povračilo dejanskih izdatkov) sedežu podjetja ali kateri koli njegovi drugi poslovalnici kot licenčnine in avtorske honorarje, pristojbine ali druga podobna plačila v zameno za uporabo patentov ali drugih pravic ali kot provizijo za opravljene posebne storitve ali za upravljanje ali – razen pri bančnih podjetjih – kot obresti na posojila stalni poslovni enoti. Prav tako pri določanju dobička stalne poslovne enote ne smejo biti upoštevana plačila, ki jih je stalna poslovna enota zaračunala sedežu podjetja ali kateri koli njegovi drugi poslovalnici.

4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vse-

ga dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.

5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.

6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripíše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po enaki metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.

7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. člen

LADIJSKI IN ZRAČNI PREVOZ

1. Dobiček od ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

2. Če je sedež dejanske uprave ladjarskega podjetja na ladji, se šteje, da je v državi pogodbenici, v kateri je matično pristanišče ladje, ali če ni takega matičnega pristanišča, v državi pogodbenici, katere rezident je ladijski prevoznik.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici, a samo za toliko tako pridobljenega dobička, kot se pripíše udeležencu v razmerju z njegovim deležem pri skupnem projektu.

4. Za namen tega člena vključuje dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z ladijskimi ali zračnimi prevozi v mednarodnem prometu, tudi dobiček od uporabe ali najema zabojnikov, če tak dobiček sodi k dobičku, na katerega se nanašajo določbe prvega odstavka.

9. člen

POVEZANO PODJETJE

1. Kadar:

a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali

b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice

in se v obeh primerih med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, vzpostavljeni med podjetjema, taki, kakor bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

3. Določbe drugega odstavka ne veljajo v primeru goljufije, malomarnosti ali namerne kršitve.

10. člen

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik

dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati:

a) 7 odstotkov bruto zneska dividend, če je upravičeni lastnik družba, ki ima v neposredni lasti najmanj 25 odstotkov kapitala družbe, ki plačuje dividende;

b) 10 odstotkov bruto zneska dividend v vseh drugih primerih.

Pristojna organa držav pogodbenic s skupnim dogovorom uredita način uporabe teh omejitev.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se plačajo dividende.

3. Izraz »dividende«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, »jouissance« delnic ali pravic, rudniških delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic ter drug dohodek, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se te dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v tej drugi državi.

6. Ne glede na katero koli drugo določbo te konvencije se lahko, kadar ima družba, ki je rezident države pogodbenice, stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici, od dobička, obdavčljivega po prvem odstavku 7. člena, v tej drugi državi odtegne davek v skladu z njeno davčno zakonodajo, kadar se dobiček nakaže sedežu družbe; vendar pa tako odtegnjeni davek ne sme preseči 7 odstotkov zneska tega dobička, potem ko se v tej drugi državi od njega odbije korporacijski davek.

11. člen

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 10 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo vladi ali centralni banki druge države pogodbenice, oproščene davka v prvi omenjeni državi pogodbenici.

4. Izraz »obresti«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali dajejo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, zlasti dohodek iz državnih vrednostnih papirjev in dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice,

posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo ali poslovnimi dejavnostmi iz tretjega stavka prvega odstavka 7. člena. V teh primerih se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolženost, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. člen

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presežati 10 odstotkov bruto zneska teh licenčnin in avtorskih honorarjev.

3. Izraz »licenčnine in avtorski honorarji«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni vse vrste plačil, prejetih kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi ali filmi ali trakovi za radijsko ali televizijsko predvajanje ali predvajanje po satelitih, kabljih, optičnih vlaknih ali podobni tehnologiji za javno predvajanje, magnetnimi trakovi, diski ali laserskimi diski (programska oprema), katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za uporabo ali pravico do uporabe industrijske, komercialne ali znanstvene opreme ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah in tudi za tehnično pomoč.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi pogodbenici samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo, oziroma poslovnimi dejavnostmi iz tretjega stavka prvega odstavka 7. člena. V teh primerih se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. člen

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic delniškega kapitala družbe, katere premoženje neposredno ali posredno v glavnem sestavljajo nepremičnine, ki so v državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej državi.

3. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki so povezane s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici zaradi opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

4. Dobiček iz odtujitve ladij ali zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovi, se obdavči samo v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. člen

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga rezident države pogodbenice doseže s poklicnimi storitvami ali drugimi samostojnimi dejavnostmi, se obdavči samo v tej državi, razen v naslednjih okoliščinah, ko se tak dohodek lahko obdavči tudi v drugi državi pogodbenici:

a) če ima v drugi državi pogodbenici za opravljanja svojih dejavnosti redno na voljo stalno bazo; v tem primeru se lahko v drugi državi pogodbenici obdavči samo toliko dohodka, kolikor se pripíše tej stalni bazi, ali

b) če v drugi državi pogodbenici ostane v obdobju ali obdobjih, ki skupaj znašajo ali presežajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v zadevnem davčnem letu; v tem primeru se lahko v tej drugi državi obdavči samo toliko dohodka, kolikor ga doseže s svojimi dejavnostmi, ki jih opravi v tej drugi državi.

2. Izraz »poklicne storitve« še zlasti vključuje samostojne znanstvene, literarne, umetniške, vzgojne ali izobraževalne dejavnosti in tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov in računovodij.

15. člen

DOHODEK IZ ZAPOSLOTITVE

1. Ob upoštevanju določb 16., 18., 19., 20. in 21. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja

v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli dvanajst-mesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu, in

b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu ter

c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali zrakoplovu, s katerim se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, obdavči v državi pogodbenici, v kateri je sedež dejanske uprave podjetja.

16. člen

PREJEMKI DIREKTORJEV

Prejemki direktorjev in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član uprave, nadzornega odbora ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. člen

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kakor je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nastopil izvajalec ali športnik.

3. Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena je dohodek iz opravljanja dejavnosti, ki so omenjene v prvem odstavku, na podlagi programa športnega in kulturnega sodelovanja, ki ga potrdi ter v celoti ali pretežno krije država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast, in se opravljajo nepridobitno, oproščen davka v državi pogodbenici, v kateri se take dejavnosti opravljajo.

18. člen

POKOJNINE, DOSMRNE RENTE IN PLAČILA ZA SOCIALNO VARSTVO

1. V skladu z drugim odstavkom 19. člena se pokojnine, dosmrtno rente in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

2. Izplačane pokojnine in dosmrtno rente in druga redna ali občasna izplačila, ki jih opravi vlada države pogodbenice, njena politična enota ali lokalna oblast za nezgodno zavarovanje njihovega osebja, se obdavčijo samo v tej državi.

3. Ne glede na določbe prvega odstavka se pokojnine in druga podobna plačila, opravljena po javnem načrtu, ki je del zakonodaje o socialni varnosti države pogodbenice, obdavčijo samo v tej državi.

19. člen

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, razen pokojnin, ki jih država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast plačuje posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.

b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej drugi državi in je posameznik rezident te države, ki:

(i) je državljan te države ali

(ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.

2. a) Vsaka pokojnina, ki jo plačuje država pogodbenica ali njena politična enota ali lokalna oblast ali se plačujejo iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, se obdavči samo v tej državi.

b) Taka pokojnina pa se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.

3. Za plače, mezde in druge podobne prejemke ter pokojnine za storitve, opravljene v zvezi s posli države pogodbenice ali njene politične enote ali lokalne oblasti, se uporabljajo določbe 15., 16., 17. in 18. člena.

20. člen

ŠTUDENTI IN OSEBE NA PRAKSI

1. Plačila, ki jih za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje prejme študent ali oseba na praksi, ki je ali je bila tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoča samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila nastanejo iz virov zunaj te države.

2. Pri nagradah, štipendijah in prejemkih iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku, je študent ali oseba na praksi iz prvega odstavka upravičen tudi do enakih davčnih oprostitev, olajšav ali odbitkov med izobraževanjem ali usposabljanjem kakor rezidenti države, v kateri je na obisku.

21. člen

PROFESORJI, UČITELJI IN RAZISKOVALCI

1. Kateri koli posameznik, ki je na obisku v državi pogodbenici na povabilo te države, univerze ali druge nepridobitne izobraževalne ali kulturne ustanove ali po programu kulturne izmenjave za največ dve leti samo zaradi poučevanja, predavanja ali opravljanja raziskav na tej ustanovi in je ali je bil tik pred tem obiskom rezident druge države pogodbenice, je oproščen davka v prvi omenjeni državi pogodbenici za prejemke, ki jih prejema za to dejavnost pod pogojem, da ta prejemek izhaja iz virov zunaj te države.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za prejemke za raziskovanje, če se ne izvaja v javno korist, ampak predvsem v zasebno korist določene osebe ali oseb.

22. člen

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določbe prvega odstavka se ne uporabljajo za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, za katero se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

3. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se lahko deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije in nastanejo v drugi državi pogodbenici, obdavčijo tudi v tej drugi državi.

23. člen

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Kadar rezident države pogodbenice doseže dohodek, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država ob upoštevanju določb drugega odstavka dovoli kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi.

Tak odbitek pa ne sme presežati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka, ki se nanaša na dohodek, ki se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Za namen prvega odstavka se šteje, da izraz »davek, plačan v drugi državi pogodbenici« vključuje kakršen koli znesek, ki bi bil plačljiv v tej državi pogodbenici, a je bil oproščen ali znižan v skladu z zakonodajo, katere namen je spodbujanje gospodarskega razvoja v tej državi in je veljala na dan podpisa te konvencije. Določbe tega odstavka se uporabljajo samo za obdobje petih let, ki se začne 1. januarja naslednjega koledarskega leta, potem ko je konvencija začela veljati.

3. Kadar je v skladu s katero koli določbo te konvencije dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice, oproščen davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu zneska davka od preostalega dohodka takega rezidenta kljub temu upošteva oproščen dohodek.

24. člen

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, v tej drugi državi ne sme biti manj ugodno, kakor je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga kot zavezujoča za državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri ugotavljanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se v nobenem primeru ne smejo razlagati, kot da eni ali drugi državi pogodbenici preprečujejo, da:

a) odtegne davek, kot je opisano v šestem odstavku 10. člena, in

b) uporabi določbe domačega prava glede tanke kapitalizacije in transfernih cen.

7. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke vseh vrst in opisov.

25. člen

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVARJANJA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije.

2. Če pristojni organ meni, da je pritožba upravičena, in če sam ne more najti zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognili obdavčenju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom razrešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic dosegla dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno, vključno v skupni komisiji, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

26. člen

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njihovih političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njihovi podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme na podlagi prvega odstavka, se obravnava kot tajnost, enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženim pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice;

b) predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti na podlagi zakonodaje ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice;

c) predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

27. člen

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne privilegije članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

28. člen**ZAČETEK VELJAVNOSTI**

1. Državi se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki se po njuni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila.

2. Ta konvencija se uporablja:

a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati ta konvencija;

b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto ali davčno obdobje, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati ta konvencija.

29. člen**PRENEHANJE VELJAVNOSTI**

1. Ta konvencija velja, dokler je ena država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po

petih letih od datuma začetka veljavnosti konvencije. V tem primeru se konvencija preneha uporabljati:

a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;

b) v zvezi z drugimi davki od dohodka za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v Rabatu dne 5. aprila 2016 v dveh izvodih v slovenskem, arabskem, francoskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri različni razlagi prevlada angleško besedilo.

Za Republiko Slovenijo

Karl Erjavec l.r.

Minister

za zunanje zadeve

Za Kraljevino Maroko

Salaheddine Mezouar l.r.

Minister

za zunanje zadeve in sodelovanje

3. člen

Za izvajanje konvencije skrbi ministrstvo, pristojno za finance.

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 432-01/16-46/10

Ljubljana, dne 15. decembra 2016

EPA 1601-VII

Državni zbor
Republike Slovenije
dr. Milan Brglez l.r.
Predsednik

71. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Gruzije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za imetnike službenih potnih listov

Na podlagi šestega odstavka 75. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Gruzije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za imetnike službenih potnih listov**

1. člen

Ratificira se Sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Gruzije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za imetnike službenih potnih listov, sklenjen v Ljubljani 18. julija 2016.

2. člen

Besedilo sporazuma se v slovenskem jeziku glasi¹:

S P O R A Z U M**MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO GRUZIJE O ODPRAVI VIZUMSKE OBVEZNOSTI ZA KRATKOROČNO BIVANJE ZA IMETNIKE SLUŽBENIH POTNIH LISTOV**

Vlada Republike Slovenije in Vlada Gruzije (v nadaljnjem besedilu: pogodbenici) sta se

v želji spoštovati načelo vzajemnosti in državljanom obeh pogodbenic, imetnikom veljavnih službenih potnih listov, omogočiti potovanje ter kratkoročno bivanje brez vizumov, ob upoštevanju svojih notranjih predpisov in postopkov, z namenom še naprej razvijati prijateljske odnose in krepi ti tesne vezi med pogodbenicama dogovorili:

1. člen

Namen in obseg

Državljeni pogodbenic, imetniki veljavnih službenih potnih listov, lahko v skladu z določbami tega sporazuma vstopijo na ozemlje druge pogodbenice, potujejo čezenj in tam bivajo brez vizuma največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.

2. člen

Opredelitev pojmov

V tem sporazumu:

»službeni potni list« pomeni službeni potni list Republike Slovenije in službeni potni list Gruzije.

3. člen

Pogoji za odpravo vizumske obveznosti in bivanje

1. Odprava vizumske obveznosti po tem sporazumu velja brez poseganja v zakon pogodbenic, ki ureja pogoje za vstop in kratkoročno bivanje. Pogodbenici si pridržujeta pravico, da zavrneta vstop in kratkoročno bivanje na svojem ozemlju, če ni izpolnjen eden ali več od teh pogojev.

2. Državljeni Republike Slovenije, ki so upravičeni do ugodnosti po tem sporazumu, med bivanjem spoštujejo zakone in druge predpise, ki veljajo na ozemlju Gruzije.

3. Državljeni Gruzije, ki so upravičeni do ugodnosti po tem sporazumu, med bivanjem spoštujejo zakone in druge predpise, ki veljajo na ozemlju Republike Slovenije.

4. Državljeni pogodbenic, imetniki veljavnih službenih potnih listov, imajo pravico do vstopa na ozemlje druge pogodbenice, potovanja čezenj in izstopa na vseh mejnih prehodih za mednarodni potniški promet.

4. člen

Trajanje bivanja

1. Državljeni Republike Slovenije, imetniki veljavnih službenih potnih listov, lahko na ozemlju Gruzije bivajo največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.

2. Državljeni Gruzije, imetniki veljavnih službenih potnih listov, lahko na ozemlju Republike Slovenije bivajo največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni.

3. Ta sporazum ne vpliva na možnost pogodbenic, da v skladu s svojo notranjo zakonodajo podaljšata trajanje bivanja na več kakor 90 dni.

5. člen

Izmenjava vzorcev potnih listov

1. Pogodbenici si po diplomatski poti izmenjata vzorce svojih veljavnih službenih potnih listov najpozneje 30 (trideset) dni po podpisu tega sporazuma.

2. Ob uvedbi novih ali spremembah obstoječih službenih potnih listov si pogodbenici najpozneje 30 (trideset) dni pred začetkom njihove uporabe po diplomatski poti izmenjata vzorce novih ali spremenjenih potnih listov skupaj s podrobnimi informacijami o varnostnih elementih in uporabi.

6. člen

Začasno prenehanje uporabe

Vsaka od pogodbenic si pridržuje pravico, da v celoti ali delno začasno preneha uporabljati sporazum zaradi državne varnosti ali javnega reda ali miru. O začasnem prenehanju uporabe sporazuma drugo pogodbenico po diplomatski poti obvesti najmanj 72 ur vnaprej. Začasno prenehanje uporabe sporazuma ne vpliva na pravice državljanov iz 1. člena sporazuma, ki so že na ozemlju države gostiteljice.

¹ Besedilo sporazuma v gruzinskem in angleškem jeziku je na vpogled v Sektorju za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

7. člen

Spremembe

Sporazum se lahko spremeni z ločenimi protokoli, o katerih se pogodbenici dogovorita. Spremembe začnejo veljati v skladu z 9. členom.

8. člen

Reševanje sporov

Pogodbenici morebitne spore glede izvajanja ali razlage sporazuma rešujeta s posvetovanji ali pogajanja.

9. člen

Končne določbe

1. Sporazum začne veljati prvega dne naslednjega meseca po dnevu prejema zadnjega od pisnih uradnih obvestil, s katerima se pogodbenici obvestita, da so končani notranjepravni postopki za začetek njegove veljavnosti.

2. Sporazum se sklene za nedoločen čas. Pogodbenici ga lahko odpovesta s pisnim uradnim obvestilom drugi pogodbenici. Sporazum preneha veljati devetdeset dni od prejetja tega obvestila.

Sklenjeno v Ljubljani dne 18. julija 2016 v dveh izvornikih v slovenskem, gruzinskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Ob razlikah v razlagi prevlada angleško besedilo.

Za Vlado
Republike Slovenije
Sanja Štiglic l.r.

Za Vlado
Gruzije
David Jalagania l.r.

3. člen

Za izvajanje sporazuma skrbi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

4. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

Št. 00724-41/2016
Ljubljana, dne 22. decembra 2016
EVA 2016-1811-0064

Vlada Republike Slovenije

dr. Miroslav Cerar l.r.
Predsednik

Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

72. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Tunizije

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 13. decembra 2016 začel veljati Sporazum o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Tunizije, sklenjen na Bledu 1. septembra 2015 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 7/16 (Uradni list RS, št. 41/16).

Ljubljana, dne 23. decembra 2016

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

73. Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o spremembah Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Indije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka

Na podlagi drugega odstavka 77. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD in 31/15) Ministrstvo za zunanje zadeve

s p o r o č a,

da je dne 21. decembra 2016 začel veljati Protokol o spremembah Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Indije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka, ki je bila podpisana v Ljubljani 13. januarja 2003, sklenjen v Ljubljani 17. maja 2016 in objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe, št. 16/16 (Uradni list RS, št. 77/16).

Ljubljana, dne 23. decembra 2016

Ministrstvo za zunanje zadeve
Republike Slovenije

VSEBINA

70.	Zakon o ratifikaciji Konvencije med Republiko Slovenijo in Kraljevino Maroko o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka (BKMIDO)	389
71.	Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Gruzije o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za imetnike službenih potnih listov	397
	<i>Obvestilo o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb</i>	
72.	Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o znanstvenem in tehnološkem sodelovanju med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Tunizije	399
73.	Obvestilo o začetku veljavnosti Protokola o spremembah Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Indije o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka	399

